

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 20/03/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 71

Những lời khai thị của Hòa Thượng đang từng ngày đánh thức con mê muội lâu dài của chúng ta. Ngài như một nhà điêu khắc đang khắc lên những phiến đá xanh chai lỳ để loại bỏ từng chút những vết sần sùi và cuối cùng tạc thành một pho tượng.

Con người ở thế gian thường mang nặng hai tập khí luôn lặp đi lặp lại trong từng năm, từng tháng, từng giờ. Đó là việc dễ quên tức là hứa với ai thì không nhớ hoặc những việc không cần nhớ thì nhớ rất kỹ, việc cần nhớ thì lại quên. Thứ hai là dễ hối hận, hối tiếc. Cho nên Tổ sư Ấn Quang ngày ngày quán chiếu vô thường, quán chiếu sanh tử để luôn cảnh giác mình phải quý tiếc thời gian.

Chúng tôi được nghe rằng có nhóm người dùng Bát Chánh Đạo, Giới Định Tuệ Tam Học, Tứ Niệm Xứ của nhà Phật để trào lộng, để làm như một học thuyết chiêu dụ người khác lấy tiền.

Hòa Thượng dạy một cách dễ hiểu và ngắn gọn rằng “*Phật pháp chân chánh thì không nhắc đến tiền*”. Tuy nhiên, thế gian ngày nay lại coi những gì nhiều tiền mới là quý. Vì sao? Vì có một số người trên cuộc đời này không có gì khác ngoài tiền nên khi họ bỏ ra được nhiều tiền thì họ an tâm, cảm thấy hơn được người khác. Họ bỏ tiền để làm gì và để cho ai? Cho người lấp đầy hố sâu tham vọng thì họ bỏ bao nhiêu cho đủ? Cho nên khổ chồng thêm khổ chứ khổ không ngừng dứt.

Chúng tôi cũng được nghe kể lại rằng người ta luôn miệng nói lời của Phật, ngày ngày lấy hình tượng của Phật, mượn nhờ các đạo tràng của Phật nhưng lại rất thủ đoạn. Đó là vào các trường làm nhân viên tuyển sinh nhưng lại không tuyển sinh nhằm mục đích khiến trường đó không còn khả năng hoạt động thì liền mua lại. Đến bây giờ chúng tôi mới cảm nhận sâu sắc câu của Phật nói: “*Tà sư nói pháp nhiều như cát sông Hằng*”.

Những người bị rơi vào lưới Ma của họ thì mất hết mọi phương hướng, đảo lộn hết chân lý, khiến con người trở nên mơ hồ, hỗn độn không còn biết ra đâu là Phật pháp, Thế gian pháp, hay đâu là tà ma ngoại đạo. Người chúng ta đây cũng học chuẩn mực Thánh Hiền nhiều năm mà cũng bỏ ra vài trăm triệu để tham gia lớp học như vậy. Đúng là tà pháp nhiều nhưong. Lòng người không có chỗ nương về. Đây mới chính là thời kỳ Mạt Pháp.

Hòa Thượng từng nói: “*Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt mà không thích nghe khuyên*”. Thế nên, đã có rất nhiều người khó chịu với chúng tôi vì chúng tôi không chấp nhận cách làm sai lầm, cách làm dẫn khởi từ “*ảo danh ảo vọng*” nên chúng tôi thường nói thẳng thắn vào sự thật. Chúng sanh mê muội không biết rằng với cách làm “*ảo danh ảo vọng*” như vậy rất dễ lọt vào lưới Ma. Nhóm đang trào lộng đó tung ra hỏa mù để người ta mê mẩn và đưa ra những học thuyết, đường đi nước bước dẫn dắt mọi người nhưng thực ra bán cổ phần, bán sách. Chúng sanh cuối cùng ôm những thứ đó gắng gượng để sống còn họ thì đứng qua một bên.

Cho nên Hòa Thượng nói đừng lấy Phật pháp để đùa giỡn, trào lộng, để làm bình phong trục lợi. Ngài cũng từng nói với Thầy Lý Bình Nam: “*Thầy ơi! Thầy mở lớp cao đẳng Phật học cho mọi người như thế này. Nếu ngày nào đó, họ tốt nghiệp mà dùng tâm sai trong Phật pháp, giải thích Phật pháp theo một hướng khác. Vậy thì ai có đủ năng lực để hiệu đính cho họ.*” Quả thật, nhóm trào lộng này lập luận rất vững chắc, không ai đánh đổi được và cuối cùng họ nói rằng: “*Các bạn hãy tự mình tìm hiểu vì điều này nếu dùng sự giải bày cũng giải bày không ra*” cũng giống như học sinh cấp 1 không hiểu được bài học của học sinh Đại học.

Những người này sẽ cho chúng ta một chút danh, chút lợi. Danh lợi đến từ việc chúng ta phải làm thân trâu ngựa để phục vụ cho bá đồ của họ. Và anh chàng tốt nghiệp trong một trường Đại học danh giá, là con cháu của một gia đình có truyền thống nhiều đời xuất hiện rất nhiều giáo sư đại học đã lọt vào lưới Ma này. Khi anh tỉnh ngộ thì đã thân tàn ma dại, may là chưa tìm đến cái chết.

Thế gian này chỉ vì tiền mà họ có thể làm những việc không sợ nhân quả. Đáng lẽ ra Phật pháp đến thế gian để làm lợi ích chúng sanh, vậy mà họ đã bẻ cong Phật pháp theo cách của họ, kéo theo rất nhiều người tin tưởng. Vì sao người ta tin? Vì thứ giả Phật pháp đó không cần phải khổ sở rèn luyện. Không bao giờ họ khuyên người ta bỏ đi “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*”, bỏ đi hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” và “*tham sân si mạn*”.

Ngày ngày họ cũng yêu cầu quán vô thường, quán thân bất tịnh, quán thọ thị khổ, quán tứ niệm xứ để mọi người thấy tiền tài nhẹ đi mà đưa cho họ. Họ dạy quán những thứ đó để thấy “*khổ, không, vô thường, vô ngã*”, vậy thì phải xả ra không được để dành.

Chúng tôi khuyên mọi người cố gắng trở về tâm thanh tịnh của mình, đừng nói những lời thừa vì nhân quả khủng khiếp lắm. Phật thường nói trong Kinh rằng giết một mạng người còn nhẹ hơn làm người ta mất đi tín tâm vì tín tâm đã mất thì không thể cứu vãn, đời đời trôi lăn trong vòng sinh tử. Lúc đó, người ta sẽ trở thành những oan gia trái chủ, chủ nợ của chính mình.

Buổi lễ tri ân thành công đến mức không ai tưởng tượng nổi nhưng chúng tôi tuyên bố sẽ không tổ chức ở nơi đó nữa vì Thầy Cô quá cực khổ. Đáng lẽ ra có được sự hào

nhoáng đó thì người ta phải tham cầu nhưng chúng tôi không nghe đến sự hòa nhoáng hay tán tụng mà lắng nghe những giọt mồ hôi, những buổi tập không có nước uống. Thực tế như vậy nên làm sao mà có thể chìm đắm trong “*ảo danh ảo vọng*”, mở miệng ra là nói lời của Phật rồi dẫn dắt người khác đi vào “*ảo danh ảo vọng*”. Thật là đáng sợ nhưng biết làm sao được!

Cho dù chúng ta ở một nơi thâm sơn cùng cốc nào đó mà phát ra tâm chân thành thì sẽ chiêu cảm sự chân thành của những đồng tham đạo hữu, thiện hữu tri thức sẽ đến với mình. Ngày ngày chúng ta hư danh ảo vọng thì chắc chắn mình sẽ chiêu cảm đến những thứ hư danh ảo vọng. Mọi người nên nhớ rằng họ chỉ cần mớm cho mình chút lợi và tiền tài danh vọng là chúng ta có thể làm tay sai cho họ, làm mất chính mình. Xét kỹ danh lợi đó họ lấy nơi năng lực của chính mình để ban cho mình.

Hòa Thượng nói Phật Bồ Tát đến với chúng ta hoàn toàn vô điều kiện còn Ma đến với chúng ta sẽ cho chúng ta chút lợi nhưng đó là bẫy. Khi mình nếm lợi của họ rồi thì họ sẽ lấy lại gấp 10 lần, trăm lần hoặc cả triệu lần như vậy.

Hôm qua mọi người đã chia sẻ cảm xúc của mình sau lễ tri ân, đặc biệt là trong số những người đứng bên ngoài sân không vào được hội trường có 40 người đã mượn màn hình led của một quán cà phê và tri ân ngay tại đó. Buổi tri ân ấy cũng đong đầy nước mắt. Cho nên mình phải có trí tuệ. Muốn có trí tuệ thì tâm phải định. Tuy nhiên, có rất nhiều người, tâm trí dao động làm việc gì cũng hấp tấp vội vàng. Chúng ta phải nhớ rằng tu hành là chúng ta luôn có sự quán sát mọi khởi tâm động niệm và hành động tạo tác của mình. Cho dù ở bất cứ nơi đâu, dù trên giảng đường lớn hay trong nhà vệ sinh chúng ta đều phải kiểm soát tâm mình. Tuy nhiên, khi hoàn cảnh thay đổi thì chúng ta thường rơi vào trạng thái bất thường, liền khởi “*ảo danh ảo vọng*” và luôn muốn làm gì đó để chứng minh bản thân.

Hòa Thượng nói: “***Không buông bỏ được phân biệt, chấp trước trong tâm mình thì bạn đi đến đâu cũng chỉ tạo nghiệp***”, rồi nghiệp chướng từ đó gây chướng ngại trùng trùng. Con người rất dễ thương, chỉ cần một chút “*danh*” là chìm trong “*danh*”. Chỉ cần một chút “*lợi*” là chìm trong “*lợi*”. Cho nên học Phật hằng ngày là quán sát khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của mình xem có mùi của “*danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần*” hay không.

Đừng chủ quan khi cho rằng một ngày niệm Phật vài tiếng đồng hồ và có thể lay vài trăm lay là tâm mình đã tốt, quan trọng là phải xét xem mình có chìm trong danh lợi không? Càng để lâu thì danh lợi càng dày đặc mà mình không hề biết xả ra. Hòa Thượng nói bạn chấp trước cho nhiều thì cho dù bạn ở trên núi cao hay rừng sâu cũng không có sự an vui.

Hòa Thượng nói: “***Học Phật quan trọng nhất là chuyên tinh. Không luận là chuyên học một bộ Kinh điển nào đó. Thứ nhất phải thuộc được lời và thậm***

chỉ là ý của Kinh. Thứ hai là phải viên giải tức là hiểu cho đúng, cho tròn đầy. Thứ ba là phải chăm chỉ thật làm. Viên giải là gì? Là có thể hiểu rõ vạn pháp đều bình đẳng như nhau.”

Mình chuyên học một bộ Kinh điển rồi thì các bộ Kinh điển khác cũng như nhau. Cho nên Kinh Hoa Nghiêm có câu “*Một chính là tất cả, tất cả chính là một*”. Vậy thì lời dạy chân thật của Hòa Thượng cũng giống như những lời dạy của nhiều vị Thầy đức hạnh. Đó là trùng tuyên lại lời Phật dạy. Phật Phật đạo đồng. Lời nói của tất cả chư Phật đều như nhau. Lời của các bậc chân tu cũng đều là những lời nói như nhau.

Thế mà ngày nay, người ta lại có thể đem Phật pháp để diễn bày theo cách khác để trục lợi. Xưa nay bao nhiêu đời tổ sư đại đức đều không có chuyện này. Vậy thì, ai dùng Phật pháp để trục lợi, mê hoặc người khác thì chúng ta phải tránh xa. Chuẩn mực Thánh Hiền dạy rằng người hiền nhân quân tử thì thấy lợi không màng nên nếu ai đó chìm đắm trong lợi rồi bảo chúng ta vào đó để gài bẫy rồi trục lợi thì chúng ta phải tỉnh ngộ ngay.

Hòa Thượng nói khi chúng ta tiếp nhận giáo huấn của Thánh Hiền thì việc làm và hành động của mình phải tương ứng với Thánh Hiền. Chúng ta tiếp nhận giáo huấn của Phật thì hành động việc làm của mình phải tương ứng với Phật. Nhất cử nhất động, lời nói việc làm phải hòa thành một mảng như Thánh Hiền Bồ Tát Phật. Như thế mới là thật hiểu, là viên giải.

Hòa Thượng lại giải thích: “***Vì sao không tin được Chánh Pháp và chuẩn mực Thánh Hiền? Là vì không hiểu thấu, không viên giải. Không viên giải vì không thật làm. Nếu thật làm thì lâu dần sẽ tự khắc hiểu một cách thấu triệt. Hiểu thấu triệt rồi thì sẽ làm càng mạnh mẽ.***”

Hôm trước có người chứng kiến sự thành công các sự kiện trước và trong lễ tri ân nên gặp chúng tôi liền gọi là “*Ngài*”. Đó là giả, chỉ là cảm tình dụng sự. Nếu mình không biết đó là giả thì mình sai lầm rồi. Chúng ta phải hiểu rằng mình thực hành tốt chuẩn mực Thánh Hiền thì sẽ đạt đến kết quả tốt nhất hay chúng ta thực hành tốt lời dạy của Phật Bồ Tát thì chúng ta còn thành Phật Bồ Tát.

Nhiều người sẽ không hiểu vì sao buổi lễ có thể thu hút nhiều con người, hoành tráng đồ sộ đến vậy trong khi mọi người làm việc như không làm, bản thân chúng tôi đưa ra ý tưởng văn nghệ nhưng không theo dõi kiểm tra tổng duyệt. Sự thành công này có được là do chúng ta thực hành chuẩn mực của Thánh Hiền và lời dạy của Phật Bồ Tát. Chúng ta thực hành được bao nhiêu phần trăm thì sự thành công theo tỷ lệ phần trăm đó mà có được.

Thành công của ngày hội tri ân là quả nhưng chúng ta phải biết rõ rằng để có được quả này phải bắt đầu từ nhân. Nhân là bao nhiêu năm tháng chúng ta thật làm. Hai túi hạt cải cùng gieo một lúc nhưng một túi thì cải lớn lên mon mơn còn túi còn lại, từ lúc

cây con đã thấy cần cần và chúng chỉ lớn lên một xíu thì không chịu lớn nữa. Cho nên để có kết quả tốt mỹ mãn phải bắt đầu từ nhân tốt mỹ mãn. Nếu chúng ta làm vì sự tư lợi thì sẽ không có người đến hỗ trợ cho mình với tâm vô tư phụng hiến.

Các anh chị báo chí cũng nhận xét rằng mọi tiết mục của sự kiện đều đặc sắc, từ múa đến giọng hát đến toàn vở kịch đều rất tuyệt vời. Đó là do mọi người đều chí công vô tư, hy sinh phụng hiến, vô tư vô cầu nên mới đạt đến đỉnh điểm như vậy. Từ việc làm cho đến tu hành của chúng ta cũng như vậy, đều xuất phát từ năm đức của tâm đó là “*chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi*”. Hòa Thượng từng nói phải quay về năm đức, dùng năm đức để đối nhân xử thế tiếp vật, hành động tạo tác, để tu hành thì không lý gì không thành công.

Hòa Thượng nói: “***Tư tưởng, kiến giải, cử chỉ, lời nói trong cuộc sống thường ngày phải luôn được kiểm soát xem có tương ứng với lời Phật dạy hay giáo huấn của Thánh Hiền không. Nếu không tương ứng thì cũng có kết quả nhưng kết quả khác đi***”. Có kết quả nhưng sẽ đầy phiền não vì không tương ứng. Còn nếu tương ứng thì kết quả viên mãn, không có phiền não.

Một lễ hội hơn 4000 người tề tựu về mà không việc gì xảy ra, có thể nói nhẹ nhàng như một làn gió đến rồi nhẹ nhàng ra đi. Tâm hy sinh phụng hiến, tâm chân thật muốn tri ân báo ân của mọi người tạo nên một mảng từ trường an lành. Đành rằng vẫn còn nhiều người hiếu kỳ mà đến nhưng số này ít không bằng số người có tâm hy sinh phụng hiến. Chúng tôi muốn nói đến chỗ này để khẳng định sức mạnh của tâm chân thành, của sự hy sinh phụng hiến. Cho nên hãy “*vì người khác lo nghĩ*” thì không việc gì không thành công. Đừng tưởng rằng chúng ta sẽ tư lợi bằng người ta. Ma tham của chúng ta chỉ là Ma nhỏ, chúng ta sẽ gặp Ma chúa. Tham còn hơn chúng ta nữa. Tham với tham gặp nhau sẽ có cạnh tranh. Cạnh tranh rồi nhất định sẽ có đấu tranh. Như vậy sẽ không có thành công.

Hòa Thượng nói nếu tu hành mà ngày ngày mong cầu đủ thứ nhưng không thật làm thì vẫn rơi vào vọng tưởng. Khi vọng tưởng khởi lên mà chúng ta thực hiện vọng tưởng đó thì nó trở thành nguyện lực. Cũng như chúng ta năm nay tổ chức lễ hội tri ân tại Trung tâm Hội nghị Quốc gia một cách thành công thì những gì đã nói trước đó đã biến thành thực tế, không còn là vọng tưởng.

Cho nên đừng bao giờ để những hoài bão, ước nguyện của mình dừng lại ở vọng tưởng mà phải biến thành hiện thực thì đó chính là nguyện lực. Trước đây chúng tôi từng nói với mọi người rằng sẽ tạo ra các vườn rau sạch hay nơi nào có 100 người ăn chay thì nơi đó sẽ lắp đặt một dây chuyền đậu phụ. Người ăn mặn thêm một miếng đậu thì sẽ bớt đi một miếng thịt. Các vườn rau và các dây chuyền đậu đã được vận hành. Hiện chúng ta có tới 20 dây chuyền đậu phụ, mỗi tháng cúng dường hơn 40.000 miếng đậu. Chúng ta sẽ không dừng lại ở đó mà còn tiếp tục mở rộng. Sản phẩm càng ngày càng ngon hơn, dây chuyền càng ngày càng hiện đại hơn./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!